

1.

Allegretto.

L. Norman.

Sång.

I sko - gen grön, der är jag van att van - dra i stun - der
 Im grü - nen Wald, im grü - nen Wald, da mag ich so ger - ne

Piano.

lång-a, och lå - ta e - kar och bok och gran med dof - ter och sus mig
 schweifen, und durch die Eichen und Bu - chen bald, bald durch die Tan - nen

fång-a, Vän - lig och tro - fast, stolt och än - då så mild tycks mig ung - trädens
 streifen. Das ist ein fri - sches Rie - sengeschlecht, es sind mei - ne Freunde, die

un poco rit.

ska - ra. Och att de ju hål - la af mig ock - så kan i - cke drömmar blott
 Bäu - me, und dass sie mich lie - ben von Her - zen recht, sind kei - ne thörich - ten

f *un poco rit.*

a tempo

va-ra! De räck - a mig grö - na hän - der-na blidt när jag till sko - gen
 Träume. Sie stre-cken die grü - nen Hän - de her - vor, wenn ich im Wald er -

p

a tempo

cresc.

nal - kas. De vag - ga mig och i ro får jag fritt af rymdens friskhet
 schei - ne, sie wie - gen mich in den Ar - men em - por zu frischer Lüf - te

cresc.

pp

sval - kas. Det blir mig så säll - samt, jag är så nöjd lik
 Rei - ne. Da wird mir so heim - lich, so wohl zu Muth, als

pp

bar - net som sa - gor för - tju - sa, och hjer - tat slår af
 woll - ten mich Mähr - chen um - dü - stern, und fröh - lich schwillt und

mod och fröjd, när sko - gens rös - ter su - - sa. De
 quillt mein Blut, der - weil die Bäu - me flü - - stern. Sie

un poco rit. *a tempo* *pp*

un poco rit. *a tempo*

sä - ga mig, att de i jor - den skyggt se trä - lan - de dver - gar
 sa - gen mir, dass sie im Bo - den schau'n das krie - chende Volk der

pp

Red. * Red. * Red. * Red. *

lef - va, hur de af de - man - ter och guld ha bygt pa -
 Zwer - ge, wie sie von De - man - ten und Gold er - baun Pa -

lat - ser i ber - gets skref - va. De sä - ga att de mot him - len se med
lä - ste in - mit - ten Ber - ge. Sie sa - gen, dass sie den Himmel sehn mit

f *un poco rall.* *p* *a tempo*

hjes - san hög - rest vor - den, och stolt si - na kro - nor sving - a de som
ih - rer Kro - nen Wi - pfel, und dass für die wei - te Er - de wehn als

mf *f*

fri - hets - - fa - nor åt jor - - - - den.
Frei - heits - - fah - nen die Gi - - - - pfel.

dim. *un poco rit.* *a tempo* *p*

2.

Andantino con moto.

Sång.

Piano.

pp
due Pedale

pp

Hvad bru - sar of - van mig i rym - - dens sal,
 Was rauschet ü - ber mir in trü - - ber Luft,

der väl - digt sving - a - de vin - gar fram - åt ja - - ga?
 wie rasch ge - schwan - ge - ner Flü - gel brei - te Zü - - ge?

pp

Jag blick - - ar upp: Högt öf - ver berg och
 Ich schau' hin - auf: hoch in des Tha - - les

cresc. *f*

cresc. *f*

dal jag ser flytt-fo-gel-ska - - - ror fjer - - -
 Duft, da zieh'n der Wan-der-rö - - - gel wei - - -

- - - ran dra-ga. Ett skri går
 - - - te Flüge. Zu-wei-ten

gällt från de-ras vil-da hop. Är det väl
 geltt ihr lau-ter wil-der Schrei. Sind es des

vin-terns jäm-mer vi-da kring verl-den?
 Win-terns lang-ge-so-ge-ne Kla-gen?

Dra de för - bi mig med ett ju - - bel - rop
Zieh'n sie mit ei - nem Ju - bel - ruf vor - bei,

cresc.

att må - let Sö - dern är för lang - a fär - - - den?
dass rauschend sie zum Süd die Flü - gel schla - - - gen?

f.

Jag vet det ej, dock känslan re'n mig sagt
Ich weiss es nicht, doch ahnend fühl'ich schon

dim. e ritard. a tempo mf

att hjer - tat här i nor - dens köld för - blö - - - der.
den Geist im Win - ter mei - nes Nords er - mü - - - den.

Du rör, du lock - - ar mig med
 Es lockt, ein Mähr - - chen mit Si -

troll - - - doms - kraft, du e - vigt lju - sa
 re - - - nen - ton, der e - wig blüh'nde,

con espressione

sol - - upp - fyll - - da Sö - - - der!
 son - - nen - vol - - le Sü - - - den.

sempre dim. pp pp

3.

Andante.

Sång.

Piano.

p e con molto sentimento

p

Nu
Die

he - den är mörk, nyss glänste han rik.
Hei - de ist braun, einst glühte sie roth.

pp

con espress.

mf

p

pp

Nu björ - ken är kal, grön han var och blid.
Die Bir - ke ist kahl, grün war einst ihr Kleid.

p

pp

mf

Tvä ging-o vi här, nu ensam jag är.
 Einst ging ich zu Zweiñ, jetzt geh' ich allein:

pp *mf*

mf

Ve öf-ver dig höst och en kär-leks-lös tid!
 Weh ü-ber den Herbst und die lieb-lo-se Zeit!

mf

o ve! o ve! ve öfver dig höst och en
 o weh! o weh! weh über den Herbst und die

sf *p*

kär - - leks - lös tid. Nu
 lieb - - lo - se Zeit. Die

mf

verl - den är tom, nyss var hon så skön.
Welt ist so öd', einst war sie so schön.

Nyss var jag så rik,
Einst war ich so reich,

nu jag li - der nöd! Två ging-o vi här,
jetzt bin ich voll Noth! Einst ging ich zu Zwein,

nu en-sam jag är. Min kärlek be - drog, o vo - re han död,
jetzt geh ich al-lein: mein Lieb ist falsch, o wä - re sie todt.

o ve, o weh, o ve, o weh, min kärlek be - drog, o
mein Lieb ist falsch, o

sf
mf

vo - - re han död!
wä - - re sie todt!

f
p

sempre morendo
rit.

4.

Allegretto moderato.

Sång.

p

Min själ var sjuk, min hog var mörk, jag kän-de mig döds-trött af
 Mir war das Herz so wund und krank, ich fühl-te mich weh und be -

Piano.

p

mf

lif - vet, då gick jag till sko-gen, till gra - nar och björk, der lugn mig of - ta blef
 klom - men, da lenkt' ich zum Wal - de den ein - sa-men Gang, wo oft mir Ru - he ge -

mf

gifvet. Och hör, straxt tal - te e - ken så: Upp, yngling var helbreg-da
 kommen. Und sieh, es sprach der Eichenbaum: Auf, trüber Ge - sel - le, ge -

f

vor - den! högt rik-ta din blick e - mot him - lens blå och tag fä - ste starkt på
 sun - de! hoch strecke dein Haupt in den Himmelsraum, fas-se Wurzeln tief im

jor - den! Och björ - ken rådde: se
 Grun - de! Die Bir - ke meinte: Schau

på min skrud, den rörs och le - ker och hvi - skar, Så lock-ar dig gläd-jen,
 an mein Laub, es rauscht und zit - tert und flüstert, dem lockenden Leichtsinn

lyd dess bud och snart din hog den för - fri - skar! Och Vi - det sa - de så
 sei nicht taub, dann stehst du nicht so um - dü - stert. Die Wei - de sag - te: In

* Staccatotecknen över ass-ass borttagna.

ve - mods - fullt mitt bröst bär smärtan in - - ne, sa kom då till mig, jag
 lei - sen Schmerz so leb ich mei - ne Ta - - ge, o tröst dich an mir, du

pp

mö - ter dig huldt mig rör ett kla - gande sin - ne. Men Granträdet rop - te med
 trau - ri - ges Herz, mir dient zur Won - ne die Kla - ge! Der Tannenbaum rausch - te so

pp

kraft - full röst: Se an, hvad hop - pet dig bå - dar! Jag grönskar jemt. Var
 tief und ernst: Du darfst die Hoffnung nicht lassen! ich grü - ne stets! frisch

f

man och haf tröst, när lif - vet man - ligt du skadar. Så råd - de de trogne så
 auf, dass du lernst das Le - ben frisch zu er - fassen. So sprachen die Treu - en

p un poco rit. a tempo

blef mig snart mitt hjer-tas qval be - tving - adt. Du gam - la skog hur
 mir a-ber war das en - ge Herz er - wei - tert. Du al - ter Wald, wie

mf

un - der-bart har du ej min an - de be - ving - at, Du gam la skog hur
 wun - der-bar hast du mir die See - le er - hei - tert; du al - ter Wald, wie

p *f con passione*

un - der-bart har du ej min an - de be - ving - - - at.
 wun - der-bar hast du mir die See - le er - hei - - - - tert.

pp

cresc. *p* *pp*

5.

Un poco lento, ma non troppo.

Sång.

Å - ter grön-ska des-sa da - lar, ack, som vo - re
 Wie - der grü-nen die-se Tha - le, ach, als wä - re

Piano.

fp

in - tet bor-ta! Mig blott ing-en Maj hug-sva-lar med sin herr-lig-het, den
 nichts geschehen: Muss ich doch im Mai - en - strahle einsam zwischen Wunder

cresc.

fp *p*

kor - ta. Vå - rens gran-na fog-lar sjun-ga jub-lan - de kring blom - ster -
 ge - hen! Bun - te Frühlingsvö-gel tau-schen schmetternd ih - re wil - den

mf

mf

gängen. Ack jag lyss ej med min ung - a brud, som förr, så glad på
Lieder; ach ich zieh' mit ihr zu lauschen nicht mehr se - lig auf und

sängen! Blom - - ster - trä - den snö - ga
 nieder. Blü - - ten - bäu - me streu - en

fp

flo - ckar att kring äng - ens tuf - va dan - sa, men jag
Flo - cken; Au - - en duf - ten, Wie - sen glän - zen, doch ich

får ej hen - nes lo - ckar nu mer med de blomstren kransa.
 darf die dunk - len Lo - cken nicht mehr mit den Blu - men kränzen.

p

f

p

un poco più vivo

Ful - la källsprång öfver - sväm - ma skog och dal, der vå - ren an - das. Men jag
Vol - le Wasser - fül - le schäu - men stets noch zwischen Fels und Rii - stern, nicht mehr
trem.

hör ej hen - nes stäm - ma mer med vå - gens jol - ler blan - das.
hör' ich an den Bäu - men ih - re sü - sse Stimme flü - stern.

più moto e stringendo
 Ve! för - bi med kys - sens lå - gor är den kär - lek jag be - grå - ter! ja - gas
Weh', rerrauscht sind Füßs' und Glu - ten, hin der hol - den Lie - be Schimmer! hin - ge -
più moto e stringendo

bort, som käl - lans vå - gor ald - rig vänder mer han å - ter.
strömt, wie die - se Fluten nimmer kehren kehrt sie nimmer.

Tempo I.

Ack, hvi prä-lar du med tom - ma fröj - der, var, in för min
 Ach! was zeigst du dei - ne Schö - tze, Früh - ling, ei - nem Geist voll

Tempo I. *tranquillo*

pp

Red. * *Red.* * *Red.* * *Red.* *

smär - ta? Här - - jad är ju hvar - je blom - ma
 Schmer - zen? Oe - - de sind die schönsten Plü - tze

i mitt arma, vissna hjer - ta.
 diesem öden, wunden Her - zen.

fz *p*

smorzando

pp

Red. *

6.

Allegro con brio.

Sång.

Hur frisk, o skog, du grön - skar, hur
Es streckt der Wald die Zwei - ge so

Piano.

glad _____ till en vår - dagsmor - gons mö - te, med
 grön _____ in den blau - en Früh - lings - mor - gen, die

kro - nor i strå - lan - de lju - sets bad, _____ med stam - mar i skug - gor - nas
Gi - pfel im duf - ti - gen Lich - te blüh'n, _____ die Stäm - me im Schat - ten ge -

skö - - te!
bor - - gen.

mf

Der spräng - - er de hur - ti - ge
Da spren - - gen die lu - sti - gen

ryt-tarnes tropp
Rei - ter her - ein,

mf

och flad - drande fa - - nor
die flatternden Fähn - - lein

sving - a.
flie - gen.

Och hor - - nen de smat - tra
Es schmet - tern der Hör - ner

to - ner af hopp,
Lie - der da - rein,

som vag - gas i skog och
die klingend im Wald sich

a tempo *p*

klin - ga. Och hur det kling - ar hvar - det
 wie - gen. Und wie es wallt und wie es

a tempo
un poco rall. *p*

bär i ung - dom, i vår och be -
 schallt in brau - sen - dem Ju - gend - ge -

con espressione *f*

rus - ning, o, du stol - ta, grön - skan - de skog, du lär mitt
 flu - te, o du stol - zer, grü - nender Frühlingswald, o du

hjer - ta slå af för - tjus ning, ja, du
 stol - zer grü - nen - der Frühlingswald, so

lär, du lär mitt hjer - ta slå, du
 won - - nig, so won - - nig wird mir zu Mu - - du

f

un poco rit. *p a tempo*

lär mitt hjer - ta slå af för - tjus - ning.
 the, so won - nig wird mir zu Mu - the.

un poco rit. *a tempo*

p *e legg.*

p

pp

Red. *